

Защо да скрийж прилагателното му? — бѣше твърдѣ много сладостенъ, защото бѣше безъ на-канваніе, защото, отъ какъ ся насладихъ на прі-ятносттаѣ му, тогазъ му турихъ прилагателното му, и защото безъ да сгрѣшж бѣхъ ся опилъ. Но ето истрезвихъ и виждамъ че е безисходно смѣшна, и най-лошето, че е грѣшна наклонность та ми. Нужда е да обуздамъ себе си ахъ клетникъ !

Таквызъ съвѣты си давахъ азъ самъ на се-бе си въ онуй уединено мѣсто, когато счуванія отъ чловѣчески гласове мя събѣдихъ. И като станжхъ отведнѣжъ, видѣхъ че идеше едно дру-жинство отъ четири петь души що бѣхъ ся из-вели. Тѣ бѣхъ г-жа Маргарита за-рѣкы съ г. Бевлана, г-жа Елуенъ и г-жа Обри, а слѣдъ тѣхъ идяхъ Аленъ и Мервенъ. Отъ еченіето на водоскокътъ не бѣхъ гы чулъ по-издалечъ като идяхъ; тѣй що когато гы видѣхъ тѣ бѣхъ вече близу при мене и пѣмахъ врѣме да ся оттегля за да скрийж отъ тѣхъ тѣжнотѣ си размыслы. Но както ми ся видѣ, присѣтствіето ми не при-влѣче особенно вниманіето имъ; само на г-жѣ Маргаритѣ челото ся засѣни отъ единъ облакъ на неудоволствіе, и за туй на поздравеніето ми отговори малко круто.

— Г-нъ Бевланъ като застанж на брѣгътъ на езерото, съ удивителнотѣ и окаятелнотѣ си въз-ванія проглуши отзываетъ на това мѣсто. — Изря-